

Mor el compositor Joan Guinjoan

Guinjoan era una de les figures europees més importants en l'univers de la música contemporània | Amb la seva mort als 87 anys ha deixat un llegat de més d'un centenar d'obres

Joan Guinjoan | Arxiu 440Clàssica

Joan Guinjoan va néixer a Riudoms (Baix Camp) el 28 de novembre del 1931. Compositor, pianista i director, és, sense dubte, una de les figures més rellevants de la música catalana i europea de la segona meitat del segle XX. Estudia amb **Cristòfor Taltabull** i amb **Pierre Wissmer** a París, on s'amara de les tècniques d'avantguarda i s'inicia en la creació amb mitjans electroacústics. La preocupació per les possibilitats d'especulació tímbrica marca la seva primera etapa com a compositor, durant la qual compagina la creació amb la direcció del conjunt, que ell mateix funda, **Diabolus in Musica**, que encoratja l'estrena de noves partitures i difon l'obra dels clàssics del segle XX.

L'evolució del seu llenguatge el porta cap una etapa de major expressivitat, claredat i perfecció formal, en la qual la rica paleta orquestral, la vitalitat rítmica i la riquesa tímbrica es converteixen en senyals d'identitat d'una música cada cop més càlida, subtil i imaginativa. Entre les seves creacions destaquen *Ab Origine* (1974), d'irresistible atractiu tímbric; la bellíssima *Música per a violoncel i orquestra* (1975), l'impactant *Hommage a Carmen Amaya*, una de les seves obres més importants, estrenada per **Percussions de Satrsbourg**; el *Concert per a piano* (1983); el quartet amb piano *Self-Paráfrasis* (1997); la gran *Simfonia n. 2 'Ciutat de Tarragona'* (1999); *Verbum (Genoma in Música)* (2003); l'excel·lent *Concert per a clarinet* (2004) i *Gaudí*, la seva primera i única òpera, escrita el 1992 i estrenada el 2004 al Gran Teatre del Liceu. Dins d'aquesta partitura brilla amb llum pròpia el ballet "Trencadís", obra mestra d'opulent virtuosisme orquestral. També va establir diàlegs amb amb el món de la ciència (*Tercera simfonia 'Sincrotó Alba'*, 2010) i de

la tradició (*Arrels*, 2008).

El 1993 funda el Concurs Internacional de Composició 'Ciutat de Tarragona'. El 1995, la Generalitat de Catalunya el guardona amb el Premi Nacional de Música i el 2004, rep el Premio Iberoamericano de la Música Tomás Luis de Victoria, guardó equivalent al Cervantes de les lletres. Entre els innombrables reconeixements, destaquen el programa *Carta Blanca a Joan Guinjoan* (2012) i el fet d'haver estat el primer compositor resident del Palau de la Música Catalana, la temporada 2012-13.